

USTAWA

z dnia 26 listopada 1998 r.

o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999 i 2000.

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa w odniesieniu do jednostek samorządu terytorialnego:

- 1) źródła dochodów,
- 2) zasady ustalania subwencji ogólnych,
- 3) zasady i tryb przekazywania subwencji ogólnych,
- 4) zasady i tryb udzielania dotacji.

2. Ustawa obowiązuje w latach 1999 i 2000.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) jednostkach samorządu terytorialnego — rozumie się przez to gminy, powiaty i województwa,
- 2) reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego — rozumie się przez to stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 3) roku budżetowym — rozumie się przez to rok, na który ustalany jest budżet,
- 4) roku bazowym — rozumie się przez to rok poprzedzający rok, na który ustalany jest budżet,
- 5) liczbie mieszkańców — rozumie się przez to liczbę mieszkańców faktycznie zamieszkałych na terenie jednostki samorządu terytorialnego, według stanu na dzień 30 czerwca roku bazowego, podaną przez Główny Urząd Statystyczny,
- 6) zadaniach własnych jednostek samorządu terytorialnego — rozumie się przez to takie zadania wykonywane przez te jednostki, które nie są zadaniami należącymi do właściwości organów administracji rządowej lub wykonywanymi na podstawie umów bądź porozumień,
- 7) ogólnej kwocie wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych — rozumie się przez to 100% wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych, pobieranego na zasadach ogólnych, przy czym przez wpływy rozumie się wpłaty pomniejszone o dokonane zwroty,
- 8) ogólnej kwocie wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych — rozumie się przez to 100% wpływów z tego podatku, przy czym przez wpływy rozumie się wpłaty pomniejszone o dokonane zwroty,
- 9) podstawowych dochodach podatkowych gminy — rozumie się przez to dochody, o których mowa

- w art. 3 pkt 1 lit. a)—e), pkt 2 lit. a) i b) oraz pkt 3 i art. 24,
- 10) podstawowych dochodach podatkowych powiatu — rozumie się przez to dochody, o których mowa w art. 8 pkt 1,
 - 11) podstawowych dochodach podatkowych województwa — rozumie się przez to dochody, o których mowa w art. 11 pkt 1,
 - 12) nowych jednostkach samorządu terytorialnego — rozumie się przez to jednostki samorządu terytorialnego, które zostały utworzone lub których granice uległy zmianie po dniu 30 czerwca roku bazowego,
 - 13) obszarze dzielonych jednostek samorządu terytorialnego — rozumie się przez to obszar jednostek samorządu terytorialnego, istniejących w dniu 30 czerwca roku bazowego, które ulegając podziałowi spełniają warunek, że obszar nowych jednostek po podziale pokrywa się z łącznym obszarem dzielonych jednostek przed podziałem.

DZIAŁ II

Źródła dochodów jednostek samorządu terytorialnego

Rozdział 1

Dochody gminy

Art. 3. Dochodami gminy są:

- 1) wpływy z ustalanych i pobieranych na podstawie odrębnych ustaw podatków:
 - a) od nieruchomości,
 - b) rolnego,
 - c) leśnego,
 - d) od środków transportowych,
 - e) od działalności gospodarczej osób fizycznych, opłacanego w formie karty podatkowej,
 - f) od spadków i darowizn,
 - g) od posiadania psów,
- 2) wpływy z opłat:
 - a) skarbowej,
 - b) eksploatacyjnej, w części określonej w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668),
 - c) lokalnych, uiszczanych na podstawie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 9, poz. 31 i Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1994 r. Nr 123, poz. 600,

z 1996 r. Nr 91, poz. 409 i Nr 149, poz. 704, z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 107, poz. 689, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 780 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668),

- d) innych, pobieranych na podstawie odrębnych ustaw, o ile te ustawy stanowią, że jest to dochód gminy,
- 3) udziały w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa, w wysokości:
 - a) 27,6% wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych, zamieszkałych na terenie gminy, ustalonych w sposób określony w art. 5,
 - b) 5% wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, posiadających siedzibę na terenie gminy, z zastrzeżeniem art. 7,
 - 4) subwencja ogólna,
 - 5) dochody uzyskiwane przez jednostki budżetowe gmin oraz wpłaty od zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych gminy,
 - 6) dotacje celowe z budżetu państwa na zadania z zakresu administracji rządowej zlecone gminie oraz inne zadania zlecone ustawami,
 - 7) odsetki od środków finansowych gminy, gromadzonych na rachunkach bankowych,
 - 8) dochody z majątku gminy.

Art. 4. Dochodami gminy mogą być:

- 1) dotacje celowe na dofinansowanie zadań własnych gminy,
- 2) dotacje celowe na zadania realizowane przez gminę na podstawie porozumień z organami administracji rządowej lub z innymi jednostkami samorządu terytorialnego,
- 3) dotacje celowe z budżetu państwa na usuwanie bezpośrednich zagrożeń dla bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- 4) dotacje z funduszy celowych,
- 5) spadki, zapisy i darowizny,
- 6) odsetki od pożyczek udzielanych przez gminę,
- 7) opłaty prolongacyjne oraz odsetki od nieterminowo regulowanych należności, stanowiących dochody gminy,
- 8) odsetki i dywidendy od kapitału wniesionego do spółek,
- 9) dochody z kar pieniężnych i grzywien, określonych odrębnymi przepisami,

10) inne dochody należne gminie na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 5. Udział gminy we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, stanowiącego dochód budżetu państwa, ustala się mnożąc ogólną kwotę wpływów z tego podatku przez wskaźnik 0,276 i wskaźnik równy udziałowi należnego, w roku poprzedzającym rok bazowy, podatku dochodowego od osób fizycznych, zamieszkałych na terenie gminy, w ogólnej kwocie należnego podatku w tym samym roku, ustalonego na podstawie złożonych, do dnia 30 czerwca roku bazowego, zeznań podatkowych o wysokości osiągniętego dochodu oraz rocznego obliczenia podatku dokonanej przez płatników.

Art. 6. 1. W roku 1999 udziały gmin we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, stanowiącego dochód budżetu państwa, ustala się mnożąc ogólną kwotę wpływów z tego podatku przez wskaźnik 0,276 i współczynnik skorygowanego udziału dochodów gmin z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych w łącznych dochodach gmin z tego podatku w roku poprzedzającym rok bazowy, wyliczony według zasad określonych w ust. 2.

2. Współczynnik, o którym mowa w ust. 1, oblicza się następująco:

- 1) ogólną kwotę wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych w 1997 r. w województwie, w którym położona była gmina w dniu 31 grudnia 1998 r., mnoży się przez wskaźnik 0,276 oraz wskaźnik liczby mieszkańców gminy do ogólnej liczby mieszkańców w danym województwie według stanu na dzień 30 czerwca 1997 r.,
- 2) ogólną kwotę wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych w 1997 r. mnoży się przez wskaźnik 0,276 i wskaźnik równy udziałowi należnego w 1997 r. podatku dochodowego od osób fizycznych, zamieszkałych na terenie gminy, w ogólnej kwocie należnego podatku w tym samym roku,
- 3) oblicza się różnicę pomiędzy kwotą, obliczoną zgodnie z pkt 2, a kwotą obliczoną zgodnie z pkt 1, a następnie mnoży się przez wskaźnik wynoszący 0,75,
- 4) kwotę obliczoną zgodnie z pkt 1 koryguje się o kwotę obliczoną zgodnie z pkt 3,
- 5) oblicza się iloraz kwoty wyliczonej zgodnie z pkt 4 i łącznej kwoty dochodów z tytułu udziałów we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych w 1997 r.

Art. 7. 1. Jeżeli osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej posiada wyodrębnione organizacyjnie zakłady (oddziały) położone na terenie gminy innej niż gmina właściwa dla siedziby podatnika, wówczas dochody, o których mowa w art. 3 pkt 3 lit. b), są przekazywane do budżetów tych gmin, na których terenie położone są te zakłady (od-

ziały), proporcjonalnie do liczby osób w nich zatrudnionych na podstawie umowy o pracę.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb rozliczeń, o których mowa w ust. 1, przyjmując za podstawę rozliczeń informacje podatkników składane do urzędów skarbowych, zawierające wykaz wyodrębnionych organizacyjnie zakładów (oddziałów) oraz liczbę osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, świadczących pracę w poszczególnych zakładach (oddziałach).

Rozdział 2

Dochody powiatu

Art. 8. Dochodami powiatu są:

- 1) udział, w wysokości 1% wpływów, ze stanowiącego dochód budżetu państwa podatku dochodowego od osób fizycznych, zamieszkałych na terenie powiatu, ustalony w sposób określony w art. 10,
- 2) subwencja ogólna,
- 3) dochody uzyskiwane przez jednostki budżetowe powiatu oraz wpłaty od zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych powiatu,
- 4) dotacje celowe z budżetu państwa na realizację zadań służb, inspekcji i straży, o których mowa w ustawie o samorządzie powiatowym,
- 5) dotacje celowe z budżetu państwa na zadania z zakresu administracji rządowej wykonywane przez powiat na podstawie odrębnych ustaw,
- 6) dotacje celowe z budżetu państwa na finansowanie zadań własnych powiatu,
- 7) odsetki od środków finansowych powiatu gromadzonych na rachunkach bankowych,
- 8) dochody z majątku powiatu.

Art. 9. Dochodami powiatu mogą być:

- 1) dotacje celowe na dofinansowanie zadań własnych powiatu,
- 2) dotacje celowe z budżetu państwa na usuwanie bezpośrednich zagrożeń dla bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- 3) dotacje z funduszy celowych,
- 4) dotacje celowe na zadania realizowane przez powiat na podstawie porozumień z organami administracji rządowej lub z innymi jednostkami samorządu terytorialnego,
- 5) spadki, zapisy i darowizny,
- 6) odsetki od pożyczek udzielanych przez powiat,

- 7) odsetki od nieterminowo przekazywanych należności stanowiących dochody powiatu,
- 8) odsetki i dywidendy od kapitału wniesionego do spółek,
- 9) dochody z kar pieniężnych i grzywien określonych odrębnymi przepisami,
- 10) inne dochody należne powiatowi na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 10. Udział powiatu we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, stanowiącego dochód budżetu państwa, ustala się mnożąc ogólną kwotę wpływów z tego podatku przez wskaźnik 0,01 i wskaźnik równy udziałowi, należnego w roku poprzedzającym rok bazowy, podatku dochodowego od osób fizycznych, zamieszkałych na terenie gmin wchodzących w skład powiatu, w ogólnej kwocie należnego podatku w tym samym roku, ustalonego na podstawie, złożonych do dnia 30 czerwca roku bazowego, zeznań podatkowych o wysokości osiągniętego dochodu oraz rocznego obliczenia podatku dokonanego przez płatników.

Rozdział 3

Dochody województwa

Art. 11. Dochodami województwa są:

- 1) udziały w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa, w wysokości:
 - a) 1,5% wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych, zamieszkałych na terenie województwa, ustalonych w sposób określony w art. 13,
 - b) 0,5% wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, posiadających siedzibę na terenie województwa, z zastrzeżeniem art. 14,
- 2) subwencja ogólna,
- 3) dochody uzyskiwane przez jednostki budżetowe województwa oraz wpłaty od zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych województwa,
- 4) dotacje celowe z budżetu państwa na zadania z zakresu administracji rządowej wykonywane przez województwo na podstawie odrębnych przepisów,
- 5) dotacje celowe z budżetu państwa na finansowanie zadań własnych województwa,
- 6) odsetki od środków finansowych województwa gromadzonych na rachunkach bankowych,
- 7) dochody z majątku województwa.

Art. 12. Dochodami województwa mogą być:

- 1) dotacje celowe na dofinansowanie zadań własnych województwa,
- 2) dotacje celowe na zadania realizowane przez województwo na podstawie porozumień z organami administracji rządowej lub z innymi jednostkami samorządu terytorialnego,
- 3) dotacje celowe dla państwowych uczelni zawodowych utworzonych na wniosek sejmiku województwa,
- 4) dotacje z funduszy celowych,
- 5) spadki, zapisy i darowizny,
- 6) odsetki od pożyczek udzielanych przez województwo,
- 7) odsetki od nieterminowo przekazywanych należności stanowiących dochody województwa,
- 8) odsetki i dywidendy od kapitału wniesionego do spółek,
- 9) dochody z kar pieniężnych i grzywien określonych odrębnymi przepisami,
- 10) inne dochody należne województwu na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 13. Udział województwa we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, stanowiącego dochód budżetu państwa, ustala się mnożąc ogólną kwotę wpływów z tego podatku przez wskaźnik 0,015 i wskaźnik równy udziałowi należnego, w roku poprzedzającym rok bazowy, podatku dochodowego od osób fizycznych, zamieszkałych na terenie gmin wchodzących w skład województwa, w ogólnej kwocie należnego podatku w tym samym roku, ustalonego na podstawie, złożonych do dnia 30 czerwca roku bazowego, zeznań podatkowych o wysokości osiągniętego dochodu oraz rocznego obliczenia podatku dokonanego przez płatników.

Art. 14. 1. Jeżeli osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej posiada wyodrębnione organizacyjnie zakłady (oddziały) położone na terenie województwa innego niż województwo właściwe dla siedziby podatnika, wówczas dochody, o których mowa w art. 11 pkt 1 lit. b), są przekazywane do budżetów tych województw, na których terenie położone są te zakłady (oddziały), proporcjonalnie do liczby osób w nich zatrudnionych na podstawie umowy o pracę.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb rozliczeń, o których mowa w ust. 1, przyjmując za podstawę rozliczeń informacje podatników składane do urzędów skarbowych, zawierające wykaz wyodrębnionych organizacyjnie zakładów (oddziałów) oraz liczbę osób zatrudnionych na podstawie umowy

o pracę, świadczących pracę w poszczególnych zakładach (oddziałach).

DZIAŁ III

Zasady gromadzenia dochodów

Art. 15. 1. Dochody jednostek samorządu terytorialnego, które na podstawie odrębnych przepisów pobierane są przez urzędy skarbowe, gromadzone są na rachunku bankowym urzędu skarbowego i odprowadzane na rachunki właściwych budżetów jednostek samorządu terytorialnego w terminie nie później niż 20 dni po dniu, w którym wpłynęły na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Udziały we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, stanowiącego dochód budżetu państwa, dla poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego, podlegają przekazaniu z centralnego rachunku bieżącego budżetu państwa na rachunki właściwych budżetów jednostek samorządu terytorialnego w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym podatek wpłynął na rachunek urzędu skarbowego.

3. Urząd skarbowy przekazuje na wniosek przewodniczącego zarządu jednostki samorządu terytorialnego kwartalne informacje o stanie i terminach realizacji dochodów, o których mowa w ust. 1.

4. Jeżeli dochody pobrane na rzecz jednostek samorządu terytorialnego nie zostaną przekazane w terminach, o których mowa w ust. 1 i 2, jednostce samorządu terytorialnego przysługują odsetki w wysokości ustalonej dla zaległości podatkowych.

Art. 16. 1. Wpływy z opłaty skarbowej odprowadzane na rachunek urzędu skarbowego:

- 1) przez płatnika, od umów sprzedaży (zamiany) nieruchomości — przekazywane są na rachunek budżetu gminy, na obszarze której położona jest nieruchomość,
- 2) z punktów sprzedaży znaków opłaty skarbowej i urzędowych blankietów wekslowych — przekazywane są na rachunek budżetu gminy, w siedzibie której znajduje się ten punkt, zaś z pozostałych punktów sprzedaży, na rachunek budżetu gminy, na obszarze której znajdują się te punkty.

2. Wpływy z podatku od spadków i darowizn z tytułu nabycia własności (prawa użytkowania wieczystego) nieruchomości, odprowadzane na rachunek urzędu skarbowego przez płatnika, przekazywane są na rachunek budżetu gminy, na obszarze której położona jest nieruchomość.

Art. 17. 1. Udzielanie ulg, odroczenie, umarzenie, rozkładanie na raty oraz zaniechanie poboru w zakresie podatków i opłat stanowiących dochody jednostek samorządu terytorialnego i wpłacanych bezpośrednio

na rachunki jednostek samorządu terytorialnego należy do kompetencji przewodniczącego zarządu jednostki samorządu terytorialnego.

2. W przypadku pobieranych przez urząd skarbowy podatków i opłat stanowiących w całości dochody jednostek samorządu terytorialnego, urząd ten może odroczać, umarzać, rozkładać na raty lub zaniechać poboru podatków oraz zwalniać płatnika z obowiązku pobrania oraz wpłaty podatku lub zaliczek na podatek, wyłączenie na wniosek lub za zgodą przewodniczącego zarządu jednostki samorządu terytorialnego.

3. W zakresie opłat, o których mowa w art. 3 pkt 2 lit. b), pobieranych przez organ wskazany w odrębnych przepisach, inny niż urząd skarbowy, udzielanie ulg, odroczenie, umarzenie, rozkładanie na raty oraz zaniechanie poboru opłaty może nastąpić w sposób określony przepisami odrębnymi, po uzyskaniu zgody przewodniczącego zarządu gminy.

4. Wniosek lub zgoda, o których mowa w ust. 2 i 3, wydawane są w formie postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie.

Art. 18. Skutki finansowe wynikające z uchwał rad gmin, określających niższe niż maksymalne stawki podatków, z wyjątkiem podatku od środków transportowych, oraz skutki decyzji, wydanych przez organy podatkowe w trybie określonym w art. 17 ust. 1 i 2, nie stanowią podstawy do zwiększenia części podstawowej subwencji ogólnej dla gminy, z zastrzeżeniem art. 21 ust. 7.

DZIAŁ IV

Zasady ustalania subwencji ogólnych

Rozdział 1

Subwencja ogólna dla gminy

Art. 19. 1. Każda gmina otrzymuje z budżetu państwa subwencję ogólną składającą się z części:

- 1) podstawowej,
- 2) oświatowej,
- 3) rekompensującej.

2. O przeznaczeniu środków otrzymanych w formie subwencji ogólnej decyduje rada gminy.

Art. 20. 1. Kwotę przeznaczoną na część podstawową subwencji ogólnej dla wszystkich gmin ustala się jako sumę kwoty stanowiącej nie mniej niż 1% planowanych w ustawie budżetowej dochodów budżetu państwa oraz kwoty wpłat gmin, ustalonych według zasad określonych w art. 23.

2. Podziału kwoty przeznaczonej na część podstawową subwencji ogólnej dokonuje się w następujący sposób:

- 1) odlicza się 4% na rezerwę części podstawowej,
- 2) ustala się dla poszczególnych gmin kwotę wyrównawczą, stanowiącą element składowy części podstawowej subwencji ogólnej, według zasad określonych w art. 21,
- 3) pozostałą kwotę części podstawowej subwencji ogólnej rozdziela się między wszystkie gminy proporcjonalnie do przeliczeniowej liczby mieszkańców w poszczególnych gminach, ustalonej według zasad określonych w art. 22.

3. Rezerwę części podstawowej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, przeznacza się na zwiększenie części podstawowej subwencji ogólnej dla gmin nie objętych kwotą wyrównawczą części podstawowej subwencji ogólnej, w których w pierwszym półroczu danego roku wystąpił ubytek dochodów, wynikający ze zmiany zasad ustalania udziałów gmin we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, wykazany w sprawozdaniu gminy za pierwsze półrocze danego roku; rezerwą tą dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych po zasięgnięciu opinii reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 21. 1. Kwota wyrównawcza stanowiąca element składowy części podstawowej subwencji ogólnej przysługuje gminom, w których wskaźnik podstawowych dochodów podatkowych na jednego mieszkańca, obliczony według zasad określonych w ust. 2, zwany dalej „wskaźnikiem G”, jest mniejszy niż 85% analogicznego wskaźnika obliczonego łącznie dla wszystkich gmin, zwanego dalej „wskaźnikiem P”.

2. Wskaźnik G oblicza się, z zastrzeżeniem ust. 6 i 7, dzieląc kwotę podstawowych dochodów podatkowych gminy, w pierwszym półroczu roku bazowego, przez liczbę mieszkańców gminy.

3. Wysokość należnej gminie kwoty wyrównawczej oblicza się mnożąc liczbę stanowiącą 90% różnicy między 85% wskaźnika P i wskaźnikiem G przez liczbę mieszkańców gminy i przez wskaźnik określający dla roku bazowego relację planowanych dochodów budżetu państwa do tych dochodów zrealizowanych w pierwszym półroczu.

4. Podstawę obliczenia wskaźnika G i wskaźnika P stanowią dochody wykazane w sprawozdaniach gmin, których obowiązek sporządzenia wynika z odrębnych przepisów, oraz dane o liczbie mieszkańców.

5. Dla celów obliczenia kwoty wyrównawczej części podstawowej subwencji ogólnej dla gmin, w miejsce dochodów gmin z tytułu udziałów we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, stanowiącego dochód budżetu państwa, wykazanych w sprawozdaniach gmin, o których mowa w ust. 4, przyjmuje się dochody z tytułu udziałów we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, które ustala się:

1) dla 1999 r. — mnożąc łączną kwotę dochodów gmin z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych w pierwszym półroczu 1998 r., wykazaną przez gminy w sprawozdaniu, przez współczynnik ustalony zgodnie z zasadami określonymi w art. 6 ust. 2, stosując wskaźnik określony w art. 6 ust. 2 pkt 3,

2) dla 2000 r. — mnożąc ogólną kwotę wpływów z tego podatku, za pierwsze półrocze 1999 r., przez wskaźnik równy udziałowi należnego w roku poprzedzającym rok bazowy podatku dochodowego od osób fizycznych, zamieszkałych na terenie gminy, w ogólnej kwocie należnego podatku w tym samym roku.

6. Dla ustalenia kwoty wyrównawczej przyjmuje się dochody, które gmina może uzyskać z podatku rolnego, stosując średnią cenę skupu żyta określoną przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, a w przypadku innych podatków, stosując stawki maksymalne, z wyjątkiem podatku od środków transportowych, z którego dochody stanowią wpływy realizowane przy zastosowaniu stawek określonych w uchwałach rady gminy, bez zwolnień, odroczeń, umorzeń oraz zaniechań poboru dochodów gminy, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. a)—e) oraz pkt 2 lit. a) i b).

7. Dla gminy o liczbie mieszkańców do 15 000 przyjmuje się do obliczenia kwoty wyrównawczej części podstawowej subwencji ogólnej dochody z tytułu podatku od nieruchomości, wynikające ze stawek tego podatku, uchwalonych przez radę tej gminy.

Art. 22. Dla gmin o liczbie mieszkańców:

- 1) nie większej niż 5 000 — przeliczeniowa liczba mieszkańców jest równa liczbie 5 000,
- 2) od 5 001 do 10 000 — przeliczeniowa liczba mieszkańców jest równa liczbie mieszkańców,
- 3) powyżej 10 000 — przeliczeniową liczbę mieszkańców ustala się w następujący sposób:

Liczba mieszkańców	Przeliczeniowa liczba mieszkańców
10 000—50 000	10 000 + 110% liczby mieszkańców powyżej 10 000
powyżej 50 000 do 300 000	54 000 + 120% liczby mieszkańców powyżej 50 000
powyżej 300 000	354 000 + 125% liczby mieszkańców powyżej 300 000.

Art. 23. 1. Gminy, w których wskaźnik G jest większy niż 150% wskaźnika P, dokonują wpłat z przeznaczeniem na zwiększenie części podstawowej subwencji ogólnej, o której mowa w art. 20.

2. Kwotę rocznej wpłaty oblicza się mnożąc liczbę mieszkańców gminy przez wskaźnik określający dla roku bazowego relacje planowanych dochodów budżetu państwa do tych dochodów zrealizowanych w pierwszym półroczu i przez kwotę wynoszącą:

- 1) dla gmin, dla których wskaźnik G jest nie większy niż 200% wskaźnika P — 20% nadwyżki wskaźnika G ponad 150% wskaźnika P,
- 2) dla gmin, dla których wskaźnik G jest większy niż 200% i nie większy niż 300% wskaźnika P — 10% wskaźnika P, powiększoną o 25% nadwyżki wskaźnika G ponad 200% wskaźnika P,
- 3) dla gmin, dla których wskaźnik G jest większy niż 300% wskaźnika P — 35% wskaźnika P, powiększoną o 30% nadwyżki wskaźnika G ponad 300% wskaźnika P.

3. Łączna kwota wpłat, o których mowa w ust. 1, określana jest w ustawie budżetowej na dany rok.

4. Gminy dokonują wpłat, o których mowa w ust. 1, na rachunek dochodów budżetu państwa w dwunastu równych ratach, w terminie do 15 dnia każdego miesiąca; od kwot nie wpłaconych w terminie nalicza się odsetki w wysokości ustalonej dla zaległości podatkowych.

5. Do nie wpłaconych w terminie kwot, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 24. Część rekompensująca subwencji ogólnej dla gminy może składać się z:

- 1) kwoty rekompensującej dochody utracone w związku z częściową likwidacją podatku od środków transportowych,
- 2) kwoty rekompensującej dochody utracone bezpośrednio z tytułu:

a) ustawowych ulg i zwolnień, określonych w:

— art. 12 ust. 1 pkt 4—6 i ust. 3, art. 13 ust. 1, art. 13a ust. 1 i 2, art. 13b ust. 1 i art. 13c ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 137, poz. 926 oraz z 1998 r. Nr 108, poz. 681),

— art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 121, poz. 770 i Nr 160, poz. 1079 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668),

— art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 44, poz. 194 i Nr 107, poz. 464, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 43, poz. 163, z 1996 r. Nr 41, poz. 175

i Nr 89, poz. 402, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 75, poz. 467 i 469, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 117, poz. 756),

— art. 31 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776 i Nr 160, poz. 1082 oraz z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668 i Nr 137, poz. 887),

b) obniżenia opłaty eksploatacyjnej na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy — Prawo geologiczne i górnicze.

Art. 25. 1. Kwotę rekompensującą, o której mowa w art. 24 pkt 1, przeznaczoną dla wszystkich gmin ustala się w wysokości nie mniejszej niż 10,5% planowanych w ustawie budżetowej wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania gminom kwoty rekompensującej, o której mowa w art. 24 pkt 1, z uwzględnieniem utraconej kwoty dochodu z tytułu częściowej likwidacji podatku od środków transportowych, ustalonej na podstawie informacji gmin za 1997 r.

Art. 26. 1. Gmina, która utraciła dochody na skutek zastosowania ulg i zwolnień ustawowych określonych w art. 24 pkt 2, otrzymuje kwotę rekompensującą, o której mowa w art. 24 pkt 2.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady obliczania i tryb przekazywania gminom kwoty rekompensującej, o której mowa w art. 24 pkt 2, z uwzględnieniem wniosków gmin, zawierających dane o rocznych skutkach ustawowych ulg i zwolnień.

Art. 27. Kwotę rekompensującą, o której mowa w art. 24 pkt 2, przeznaczoną dla wszystkich gmin określa dla każdego roku budżetowego ustawa budżetowa.

Rozdział 2

Subwencja ogólna dla powiatu

Art. 28. 1. Subwencja ogólna dla powiatu składa się z części:

- 1) oświatowej,
- 2) drogowej,
- 3) wyrównawczej — w przypadku określonym w art. 30.

2. O przeznaczeniu środków otrzymanych w formie subwencji ogólnej decyduje rada powiatu.

Art. 29. Kwotę przeznaczoną na część wyrównawczą subwencji ogólnej dla wszystkich powiatów określa dla każdego roku budżetowego ustawa budżetowa.

Art. 30. 1. Część wyrównawczą subwencji ogólnej otrzymuje powiat, w którym wskaźnik podstawowych dochodów podatkowych na jednego mieszkańca, obliczony według zasad określonych w ust. 2, zwany dalej „wskaźnikiem S”, jest mniejszy od wskaźnika S_w , o którym mowa w ust. 3.

2. Wskaźnik S dla danego powiatu oblicza się, dzieląc kwotę planowanych na dany rok budżetowy dla tego powiatu dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, stanowiącego dochód budżetu państwa, ustaloną zgodnie z art. 10 na podstawie planowanej ogólnej kwoty wpływów z tego podatku, przyjętej w ustawie budżetowej na rok budżetowy, przez liczbę mieszkańców powiatu.

3. Wskaźnik S_w , będący podstawą do wyliczenia części wyrównawczej subwencji ogólnej, jest najwyższym wskaźnikiem S dla 1999 r., wyliczonym zgodnie z ust. 2.

4. Wskaźnik S_w , o którym mowa w ust. 3, waloryzowany jest corocznie wskaźnikiem korygującym dla podatku dochodowego od osób fizycznych ustalonym jako iloraz planowanej ogólnej kwoty wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych, przyjętej w ustawie budżetowej na rok budżetowy, i planowanej kwoty wpływów z tego podatku, przyjętej w ustawie budżetowej na rok bazowy.

5. Wysokość należnej powiatowi części wyrównawczej subwencji ogólnej oblicza się mnożąc liczbę stanowiącą 85% różnicy między wskaźnikiem S_w i wskaźnikiem S dla danego powiatu, przez liczbę mieszkańców powiatu.

Rozdział 3

Subwencja ogólna dla województwa

Art. 31. 1. Subwencja ogólna dla województwa składa się z części:

- 1) oświatowej,
- 2) drogowej,
- 3) wyrównawczej — w przypadku określonym w art. 33.

2. O przeznaczeniu środków otrzymanych w formie subwencji ogólnej decyduje sejmik województwa.

Art. 32. Kwotę przeznaczoną na część wyrównawczą subwencji ogólnej dla wszystkich województw

określa dla każdego roku budżetowego ustawa budżetowa.

Art. 33. 1. Część wyrównawczą subwencji ogólnej otrzymują województwa, w których wskaźnik podstawowych dochodów podatkowych na jednego mieszkańca, obliczony według zasad określonych w ust. 2, zwany dalej „wskaźnikiem W”, jest mniejszy od wskaźnika W_w , o którym mowa w ust. 5.

2. Wskaźnik W dla danego województwa oblicza się dzieląc kwotę planowanych dochodów, o których mowa w art. 11 pkt 1, wyliczonych zgodnie z ust. 3 i 4 dla tego województwa, przez liczbę jego mieszkańców.

3. Kwotę planowanych na rok budżetowy dochodów województwa z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, stanowiącego dochód budżetu państwa, ustala się mnożąc planowaną kwotę wpływów z tego podatku, przyjętą w ustawie budżetowej na rok budżetowy, przez wskaźnik 0,015 i wskaźnik równy udziałowi należnego, w roku poprzedzającym rok bazowy, podatku dochodowego od osób fizycznych, zamieszkałych na terenie gmin wchodzących w skład województwa, w ogólnej kwocie należnego podatku w tym samym roku, ustalonego na podstawie złożonych, do dnia 30 czerwca roku bazowego, zeznań podatkowych o wysokości osiągniętego dochodu oraz rocznego obliczenia podatku dokonanego przez płatników.

4. Kwotę planowanych na dany rok budżetowy dochodów województwa z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych, stanowiącego dochód budżetu państwa, ustala się mnożąc ogólną planowaną kwotę wpływów z tego podatku, przyjętą w ustawie budżetowej na rok budżetowy, przez wskaźnik 0,005 i wskaźnik równy udziałowi wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych w roku poprzedzającym rok bazowy z terenu danego województwa, w ogólnej kwocie wpływów z tego podatku w tym samym roku, z zastrzeżeniem ust. 9.

5. Wskaźnik W_w , będący podstawą do wyliczenia części wyrównawczej subwencji ogólnej, jest najwyższym wskaźnikiem W dla 1999 r., wyliczonym zgodnie z ust. 2.

6. Wskaźnik W_w , o którym mowa w ust. 5, waloryzowany jest:

- 1) dla dochodów, o których mowa w ust. 3 — wskaźnikiem korygującym dla podatku dochodowego od osób fizycznych, o którym mowa w ust. 7 pkt 1,
- 2) dla dochodów, o których mowa w ust. 4 — wskaźnikiem korygującym dla podatku dochodowego od osób prawnych, o którym mowa w ust. 7 pkt 2.

7. Wskaźniki korygujące ustala się:

- 1) dla podatku dochodowego od osób fizycznych — jako iloraz planowanej ogólnej kwoty wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych, przy-

jętej w ustawie budżetowej na rok budżetowy, i planowanej kwoty wpływów z tego podatku, przyjętej w ustawie budżetowej na rok bazowy,

2) dla podatku dochodowego od osób prawnych — jako iloraz planowanej ogólnej kwoty wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych, przyjętej w ustawie budżetowej na rok budżetowy, i planowanej kwoty wpływów z tego podatku, przyjętej w ustawie budżetowej na rok bazowy.

8. Wysokość należnej województwu części wyrównawczej subwencji ogólnej oblicza się mnożąc liczbę stanowiącą 70% różnicy między wskaźnikiem W_w i wskaźnikiem W dla danego województwa przez liczbę mieszkańców województwa.

9. Podstawę obliczenia udziału poszczególnych województw w łącznej kwocie dochodów województw z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych w roku poprzedzającym rok bazowy stanowią dochody wykazane w sprawozdaniach, których obowiązek sporządzania wynika z odrębnych przepisów.

Rozdział 4

Zasady ustalania części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego

Art. 34. 1. Kwotę przeznaczoną na część oświatową subwencji ogólnej dla wszystkich jednostek samorządu terytorialnego ustala się w łącznej kwocie nie mniejszej niż 12,8% planowanych dochodów budżetu państwa.

2. Od kwoty, o której mowa w ust. 1, odlicza się 1% na rezerwę części oświatowej subwencji ogólnej.

3. Rezerwą subwencji, o której mowa w ust. 2, dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania oraz reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 35. Część oświatową subwencji ogólnej, po odliczeniu kwoty rezerwy, o której mowa w art. 34 ust. 2, rozdziela się między poszczególne gminy, powiaty i województwa według zasad ustalonych, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, po zasięgnięciu opinii reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem typów i rodzaju szkół prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego oraz liczby uczniów w tych szkołach.

Rozdział 5

Zasady ustalania części drogowej subwencji ogólnej dla powiatów i województw

Art. 36. 1. Kwotę przeznaczoną dla wszystkich powiatów i województw na część drogową subwencji ogólnej związaną z budową, modernizacją, utrzyma-

niem, zarządzaniem i ochroną dróg wojewódzkich, powiatowych oraz dróg powiatowych, wojewódzkich i krajowych w granicach miast na prawach powiatu, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych, ustala się w wysokości 60% kwoty ustalonej na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o finansowaniu dróg publicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 780 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668).

2. Od kwoty, o której mowa w ust. 1, odlicza się 10% na rezerwę części drogowej subwencji ogólnej, przeznaczoną na inwestycje.

3. Rezerwą, o której mowa w ust. 2, dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw transportu oraz reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 37. 1. Podział kwoty, o której mowa w art. 36, na poszczególne powiaty, miasta na prawach powiatu i województwa następuje z uwzględnieniem w szczególności długości i gęstości sieci dróg, drogowej infrastruktury technicznej, natężenia ruchu, wypadkowości oraz zrównoważenia rozwoju infrastruktury drogowej, w tym przygranicznej.

2. Rada Ministrów po zasięgnięciu opinii reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania i tryb przekazywania części drogowej subwencji ogólnej dla powiatów, miast na prawach powiatów i województw.

DZIAŁ V

Zasady i tryb ustalania subwencji ogólnych i udziałów we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych oraz wpłat dla nowych jednostek samorządu terytorialnego

Art. 38. 1. Subwencje ogólne, o których mowa w art. 19, art. 28 i art. 31, oraz udziały we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, stanowiącego dochód budżetu państwa, o których mowa w art. 3 pkt 3 lit. a), art. 8 pkt 1 i art. 11 pkt 1 lit. a), ustala się dla jednostek samorządu terytorialnego istniejących w dniu 30 czerwca roku bazowego.

2. Subwencje ogólne dla nowych gmin oblicza się w następujący sposób:

- 1) według zasad określonych w art. 21 i 22 oblicza się, odrębnie dla każdego obszaru gmin dzielonych, część podstawową subwencji ogólnej dla wszystkich gmin istniejących w dniu 30 czerwca roku bazowego i leżących na obszarze gmin dzielonych,
- 2) kwoty części podstawowej oraz rekompensującej subwencji ogólnej, obliczone dla gmin leżących na obszarze gmin dzielonych, dzieli się między nowe gminy proporcjonalnie do liczby ich mieszkańców,

3) kwotę części oświatowej subwencji ogólnej, obliczoną dla gmin leżących na obszarze gmin dzielonych, dzieli się między nowe gminy według zasad, o których mowa w art. 35.

3. Subwencje ogólne dla nowych powiatów oblicza się w następujący sposób:

1) kwotę części oświatowej subwencji ogólnej, obliczoną dla powiatów leżących na obszarze powiatów dzielonych, dzieli się między nowe powiaty według zasad, o których mowa w art. 35,

2) kwotę części wyrównawczej subwencji ogólnej, obliczoną dla powiatów leżących na obszarze powiatów dzielonych, dzieli się między nowe powiaty proporcjonalnie do liczby ich mieszkańców.

4. Udziały jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w ust. 1, dla nowych jednostek samorządu terytorialnego, ustala się dzieląc kwotę udziałów we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, obliczoną dla jednostek samorządu terytorialnego, leżących na terenie obszaru dzielonych jednostek samorządu terytorialnego, proporcjonalnie do liczby ich mieszkańców.

5. W przypadku połączenia jednostek samorządu terytorialnego, kwoty subwencji ogólnych oraz udziałów, o których mowa w ust. 1, ustala się jako sumy subwencji ogólnych i udziałów dla poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego.

6. W przypadku utworzenia nowych jednostek samorządu terytorialnego lub zmiany granic po dniu 1 stycznia roku, na który oblicza się subwencje ogólne i udziały, o których mowa w ust. 1, ponownemu podziałowi podlega kwota subwencji ogólnej oraz udziałów, przypadająca na okres od dnia utworzenia lub zmiany granic nowych jednostek samorządu terytorialnego do końca roku, a jeżeli utworzenie lub zmiana granic jednostek samorządu terytorialnego nie nastąpiło w pierwszym dniu miesiąca — od pierwszego dnia następnego miesiąca po dniu utworzenia lub zmiany granic jednostki samorządu terytorialnego.

7. Nowe jednostki samorządu terytorialnego mogą, w drodze zgodnych uchwał podjętych przez organy stanowiące wszystkich zainteresowanych jednostek samorządu terytorialnego, uzgodnić inny sposób podziału kwot subwencji ogólnej oraz udziałów, o których mowa w ust. 1.

8. Ustalenie nowego podziału subwencji ogólnej oraz udziałów następuje w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych uchwał, o których mowa w ust. 7.

Art. 39. 1. Wpłaty, o których mowa w art. 23 ust. 1, oblicza się dla nowych gmin, dzieląc między nowe gminy proporcjonalnie do liczby ich mieszkańców kwotę wpłat, obliczoną dla gmin leżących na obszarze gmin dzielonych.

2. Nowe gminy mogą, w drodze zgodnych uchwał podjętych przez rady wszystkich zainteresowanych gmin, uzgodnić inny sposób podziału kwoty wpłat, o których mowa w ust. 1.

3. Ustalenia nowego podziału wpłat dokonuje się w terminie określonym w art. 38 ust. 8.

DZIAŁ VI

Zasady i tryb przekazywania subwencji ogólnych

Art. 40. Minister właściwy do spraw finansów publicznych informuje właściwe jednostki samorządu terytorialnego o:

1) rocznych kwotach poszczególnych części subwencji ogólnych, przyjętych w projekcie ustawy budżetowej, z wyjątkiem kwoty części rekompensującej subwencji ogólnej, o której mowa w art. 24 pkt 2 — w terminie do dnia 15 października roku bazowego,

2) wysokości rocznej wpłaty, wyliczonej zgodnie z art. 23 — w terminie do dnia 15 października roku bazowego,

3) planowanej na dany rok kwocie dochodów z tytułu udziałów we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, stanowiącego dochód budżetu państwa, wyliczonej według zasad określonych w art. 5, art. 10 i art. 13 — w terminie do dnia 15 października roku bazowego,

4) ostatecznych wysokościach przyznanych kwot poszczególnych części subwencji ogólnych oraz ostatecznej rocznej wpłacie, o której mowa w pkt 2 — w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy budżetowej,

5) zmianach kwot poszczególnych części subwencji ogólnych w wyniku podziału rezerw tych subwencji.

Art. 41. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje jednostkom samorządu terytorialnego:

1) część oświatową subwencji ogólnej — w ratach miesięcznych, z których rata za marzec wynosi 2/13 ogólnej kwoty subwencji na zadania oświatowe — w terminie do 25 dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc wypłaty wynagrodzeń,

2) część podstawową subwencji ogólnej — w dwunastu równych ratach miesięcznych, w terminie do 15 dnia każdego miesiąca,

3) kwotę rekompensującą, o której mowa w art. 24 pkt 1 — w dwunastu równych ratach miesięcznych, w terminie do 25 dnia każdego miesiąca,

4) kwotę rekompensującą, o której mowa w art. 24 pkt 2 — w dwóch ratach, w terminach:

- a) do dnia 31 maja — w wysokości wyrównującej ubytek dochodów za rok poprzedzający rok podatkowy,
 - b) do dnia 15 października — w wysokości 50% kwot ubytku dochodów w roku podatkowym, wykazanych we wniosku, o którym mowa w art. 26 ust. 2,
- 5) część drogową subwencji ogólnej, o której mowa w art. 36 — w dwunastu równych ratach miesięcznych, w terminie do 25 dnia każdego miesiąca.

2. Jeżeli części subwencji ogólnej nie zostaną przekazane w terminach określonych w ust. 1, jednostkom samorządu terytorialnego przysługują, licząc od dnia następnego po upływie terminu określonego w ust. 1, odsetki w wysokości ustalonej dla zaległości podatkowych.

Art. 42. 1. Jeżeli w wyniku kontroli przeprowadzonej przez upoważnione organy zostanie stwierdzone, że w sprawozdaniu, wniosku lub informacji, o których mowa odpowiednio w art. 21 ust. 4, art. 25 ust. 2 lub w art. 26 ust. 2, zostały podane nieprawdziwe dane i gmina otrzymała części subwencji ogólnej, wymienione w art. 21, art. 25 lub art. 26, w kwocie wyższej od należnej lub dokonała wpłat, o których mowa w art. 23, w kwocie niższej niż należna, minister właściwy do spraw finansów publicznych zmniejsza kwotę należnej gminie części subwencji ogólnej, zmniejszając lub wstrzymując kolejne raty tej części subwencji ogólnej o odpowiednie kwoty, wraz z przypadającymi od nich odsetkami w wysokości ustalonej dla zaległości podatkowych, chyba że jednostka ta dokona wcześniej zwrotu nienależnie otrzymanych kwot wraz z odsetkami.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiadamia właściwą regionalną izbę obrachunkową o zmniejszeniu kwoty należnej gminie części subwencji ogólnej, o którym mowa w ust. 1.

3. Kwoty, o których mowa w ust. 1, uzyskane przez gminę nienależnie podlegają, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, zwrotowi do budżetu państwa.

4. Kwoty uzyskane nienależnie przez gminę przy ustalaniu części subwencji ogólnej, o których mowa w art. 21 i art. 25, zwiększają kwotę rezerwy, o której mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1, z przeznaczeniem na pomoc gminom w przypadkach losowych, którą dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

5. Kwoty uzyskane nienależnie przez jednostkę samorządu terytorialnego przy ustaleniu części oświatowej subwencji ogólnej zwiększają odpowiednio kwotę rezerwy, o której mowa w art. 34 ust. 2.

6. Do odsetek od kwot uzyskanych nienależnie przez gminę, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 48 § 1 i art. 67 ustawy — Ordynacja podatkowa.

7. Umarzanie odsetek, rozkładanie na raty i odraščanie terminu płatności należy do właściwości ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

8. Decyzja o zwrocie nienależnej części subwencji ogólnej lub zwiększeniu zaniżonej wpłaty, o której mowa w art. 23, nie może być wydana po upływie 5 lat, licząc od końca roku budżetowego, za który sporządzono sprawozdanie z wykonania budżetu jednostki samorządu terytorialnego, zawierające dane stanowiące podstawę do wyliczenia subwencji.

DZIAŁ VII

Zasady i tryb przekazywania dotacji

Rozdział 1

Zasady ogólne dotowania wieloletnich programów rozwoju województwa oraz inwestycji realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego

Art. 43. 1. Na realizację wieloletnich programów rozwoju województwa, o których mowa w odrębnych przepisach, samorząd województwa może otrzymać dotacje celowe z budżetu państwa.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady udzielania dotacji celowych, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem warunków i trybu przekazywania oraz zasad kontroli ich wykorzystania.

Art. 44. 1. Z budżetu państwa mogą być udzielane dotacje celowe na dofinansowanie inwestycji realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego jako zadanie własne.

2. Zasady i kryteria podziału środków na dotacje celowe, o których mowa w ust. 1, ustalane są przez wojewodę po zasięgnięciu opinii samorządu województwa.

3. Łączna wysokość dotacji przyznanych w kolejnych latach na dofinansowanie inwestycji realizowanej przez jednostkę samorządu terytorialnego nie może przekroczyć, z zastrzeżeniem ust. 4 i art. 45, 50% wartości kosztorysowej inwestycji.

4. Wysokość dotacji otrzymanej przez jednostkę samorządu terytorialnego w danym roku na dofinansowanie inwestycji, z wyjątkiem inwestycji dotyczących szkół i placówek oświatowych, nie może przekroczyć:

- 1) w pierwszym roku realizacji inwestycji — 80% kwoty środków planowanych w budżecie jednostki samorządu terytorialnego na finansowanie tej inwestycji, pomniejszonych o kwotę otrzymanych dotacji z budżetu państwa, a w przypadku, o którym mowa w art. 45 — 200% kwoty tych środków,
- 2) jeżeli inwestycja jest rozpoczynana i kończona w tym samym roku — 100% kwoty środków plano-

wanych w budżecie jednostki samorządu terytorialnego na finansowanie tej inwestycji, pomniejszonych o kwotę otrzymanych dotacji z budżetu państwa, a w przypadku, o którym mowa w art. 45 — 300% kwoty tych środków.

5. Jednostka samorządu terytorialnego, otrzymująca dotację na dofinansowanie inwestycji, obowiązana jest złożyć wojewodzie w terminie 30 dni od zakończenia roku budżetowego informację zawierającą:

- 1) wykaz inwestycji realizowanych z udziałem dotacji,
- 2) wartości kosztorysowe tych inwestycji,
- 3) kwoty dotacji i kwoty środków z budżetu jednostki samorządu terytorialnego przekazane w ciągu roku na finansowanie poszczególnych inwestycji.

6. Jednostka samorządu terytorialnego, która nie przeznaczy w danym roku na finansowanie dotowanej inwestycji środków z budżetu jednostki samorządu terytorialnego w pełnej kwocie, wymaganej na podstawie ust. 4, obowiązana jest zwrócić dotację, przyznaną w danym roku, w części proporcjonalnej do poniesionych wydatków, w terminie nie później niż do końca roku następującego po roku, w którym otrzymała dotację.

7. Dotacje, o których mowa w ust. 1, nie wykorzystane w roku budżetowym zgodnie z przeznaczeniem, podlegają zwrotowi do budżetu państwa.

8. Do dotacji podlegających zwrotowi do budżetu państwa, w przypadkach określonych w ust. 6 i 7, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy — Ordynacja podatkowa.

Art. 45. 1. Jeżeli inwestycja jest realizowana przez gminę:

- 1) której wskaźnik G jest mniejszy od 60% wskaźnika P, o których mowa w art. 21, albo
- 2) zagrożoną szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, objętą wykazem ustalonym na podstawie odrębnych przepisów i otrzymującą kwotę wyrównawczą części podstawowej subwencji ogólnej, o której mowa w art. 21,

— łączna wysokość dotacji, o której mowa w art. 44 ust. 3, nie może przekroczyć 75% wartości kosztorysowej inwestycji.

2. Jeżeli inwestycja realizowana jest przez gminę w celu zagospodarowania nieruchomości Skarbu Państwa przejętych od wojsk Federacji Rosyjskiej i przekazanych gminie na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zagospodarowaniu nieruchomości Skarbu Państwa przejętych od wojsk Federacji Rosyjskiej (Dz. U. Nr 79, poz. 363 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668), łączna wysokość dotacji, o której mowa w art. 44 ust. 3, może przekroczyć 75% wartości kosztorysowej inwestycji.

Rozdział 2

Zasady dotowania zadań realizowanych na mocy porozumień

Art. 46. Jednostka samorządu terytorialnego, realizująca zadania z zakresu działania innych jednostek samorządu terytorialnego na mocy porozumień zawartych z tymi jednostkami, otrzymuje od nich dotacje celowe w kwocie wynikającej z zawartego porozumienia.

Art. 47. Jednostka samorządu terytorialnego, realizująca zadania z zakresu administracji rządowej na mocy porozumień zawartych z organami tej administracji, otrzymuje od nich dotacje celowe w kwocie wynikającej z zawartego porozumienia.

Art. 48. Szczegółowe zasady i terminy przekazywania dotacji na realizację przez jednostkę samorządu terytorialnego zadań przejętych na podstawie porozumień, o których mowa w art. 46 i art. 47, określają te porozumienia.

Rozdział 3

Dotacje celowe z budżetu państwa dla gminy

Art. 49. 1. Gminie wykonującej zadania zlecone z zakresu administracji rządowej oraz inne zadania zlecone ustawami są przyznawane z budżetu państwa dotacje celowe na realizację tych zadań.

2. Kwoty dotacji celowych, o których mowa w ust. 1, ustala się według zasad przyjętych do określania wydatków podobnego rodzaju w budżecie państwa.

3. Dotacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane przez wojewodów, jeżeli inne ustawy nie stanowią inaczej.

4. Dotacje celowe, o których mowa w ust. 1, powinny być przekazywane w trybie umożliwiającym pełne i terminowe wykonanie zleczonych zadań.

5. W przypadku niedotrzymania warunków określonych w ust. 2 i 4, gminie przysługuje prawo dochodzenia należnego świadczenia w postępowaniu sądowym.

Art. 50. 1. Z budżetu państwa udzielane są dotacje celowe na finansowanie lub dofinansowanie określonych w odrębnych przepisach zadań własnych gminy z zakresu:

- 1) pomocy społecznej,
- 2) wypłat dodatków mieszkaniowych,
- 3) innych zadań.

2. Dotacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane przez wojewodów.

Art. 51. 1. Z budżetu państwa mogą być udzielane gminie dotacje celowe na usuwanie bezpośrednich zagrożeń dla bezpieczeństwa i porządku publicznego.

2. Do dotacji celowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się ograniczeń określonych w art. 44 ust. 3 i 4.

Rozdział 4

Dotacje celowe z budżetu państwa dla powiatu

Art. 52. 1. Powiat otrzymuje dotacje celowe z budżetu państwa:

- 1) na realizację zadań przez powiatowe służby, inspekcje i straże,
- 2) na zadania z zakresu administracji rządowej wykonywane przez powiat na podstawie odrębnych przepisów.

2. Kwoty dotacji celowych, o których mowa w ust. 1, ustala się według zasad przyjętych w budżecie państwa do określania wydatków podobnego rodzaju.

3. Dotacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane przez wojewodów, jeżeli inne ustawy nie stanowią inaczej.

4. Dotacje celowe, o których mowa w ust. 1, powinny być przekazywane w trybie umożliwiającym pełne i terminowe wykonywanie zadań.

5. W przypadku niedotrzymania warunków określonych w ust. 2 i 4, powiatowi przysługuje prawo dochodzenia należnego świadczenia w postępowaniu sądowym.

Art. 53. 1. Z budżetu państwa udzielane są dotacje celowe na finansowanie lub dofinansowanie zadań własnych powiatu z zakresu:

- 1) pomocy społecznej, określonych w odrębnych przepisach,
- 2) innych zadań określonych w odrębnych przepisach, na zasadach w nich określonych.

2. Dotacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane przez wojewodów w terminie umożliwiającym pełne i terminowe wykonanie zadań.

3. Do dotacji na cele inwestycyjne związane z zadaniami, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się ograniczeń określonych w art. 44 ust. 3 i 4.

4. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania dotacji celowych z budżetu państwa na zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 54. 1. Z budżetu państwa mogą być udzielane powiatowi dotacje celowe na usuwanie bezpośrednich zagrożeń dla bezpieczeństwa i porządku publicznego.

2. Do dotacji celowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się ograniczeń określonych w art. 44 ust. 3 i 4.

Rozdział 5

Dotacje celowe z budżetu państwa dla województwa

Art. 55. 1. Województwo otrzymuje dotacje celowe z budżetu państwa na zadania z zakresu administracji rządowej, wykonywane przez województwo na podstawie odrębnych przepisów.

2. Kwoty dotacji celowych, o których mowa w ust. 1, ustala się według zasad przyjętych w budżecie państwa do określania wydatków podobnego rodzaju.

3. Dotacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane przez wojewodów, jeżeli inne ustawy nie stanowią inaczej.

4. Dotacje celowe, o których mowa w ust. 1, powinny być przekazywane w trybie umożliwiającym pełne i terminowe wykonywanie zadań.

5. W przypadku niedotrzymania warunków określonych w ust. 2 i 4, województwu przysługuje prawo dochodzenia należnego świadczenia w postępowaniu sądowym.

Art. 56. 1. Z budżetu państwa udzielane są dotacje celowe na finansowanie lub dofinansowanie zadań własnych województwa z zakresu:

- 1) pomocy społecznej, określonych w odrębnych przepisach,
- 2) art. 23 ust. 1a ustawy z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych (Dz. U. Nr 96, poz. 590 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668),
- 3) innych zadań określonych w odrębnych przepisach, na zasadach w nich określonych.

2. Dotacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane przez wojewodów w terminie umożliwiającym pełne i terminowe wykonanie zadań.

3. Do dotacji na cele inwestycyjne związane z zadaniami, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się ograniczeń określonych w art. 44 ust. 3 i 4.

4. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania dotacji celowych z budżetu państwa na zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

DZIAŁ VIII

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 57. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 9, poz. 31 i Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 91, poz. 409 i Nr 149, poz. 704, z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 107, poz. 689, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 780 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) w art. 14 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) może zwolnić mieszkańców gminy z podatku od posiadania psów albo wprowadzić inne zwolnienia niż określone w art. 13 ust. 2.”

Art. 58. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o finansowaniu dróg publicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 780 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 skreśla się ust. 2;

2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4.1. Środki, o których mowa w art. 3 ust. 1, dzielone są w relacji:

1) 40% — na zadania, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1,

2) 60% — na zadania, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 3.

2. Środki na wydatki związane z budową, modernizacją, utrzymaniem, zarządzaniem i ochroną dróg, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 3, przekazywane są w formie części drogowej subwencji ogólnej ustalonej na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.”

Art. 59. 1. W 1999 r. ustala się rezerwę subwencji ogólnych w wysokości 1,5% sumy kwot części wyrównawczych, o których mowa w art. 29 i art. 32.

2. Rezerwą, o której mowa w ust. 1, dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii reprezentacji jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 60. Z budżetu państwa udzielane są w 1999 r. gminom, powiatom i województwom dotacje celowe na finansowanie zadań oświatowych, realizowanych w placówkach i innych jednostkach systemu oświaty, o których mowa w art. 5 ust. 5a i 6 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 117, poz. 759), z wyłączeniem szkół o znaczeniu regionalnym.

Art. 61. 1. W celu zapewnienia ciągłości finansowania zadań przekazanych powiatom i województwom, z wyłączeniem miast na prawach powiatu, minister właściwy do spraw finansów publicznych udziela do dnia 15 stycznia 1999 r. jednorazowej zaliczki z budżetu państwa w wysokości 1/12 planowanych rocznych podstawowych dochodów podatkowych na poczet dochodów z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych potrąca w sześciu ratach, począwszy od dnia 1 lipca 1999 r., kwoty odpowiadające wysokości przekazanych zaliczek, o których mowa w ust. 1, z dochodów powiatów i województw, ustalonych zgodnie z art. 10 i 13.

Art. 62. Do finansowania inwestycji centralnych, przekazywanych jednostkom samorządu terytorialnego, których inwestorami w dniu 31 grudnia 1998 r. byli wojewodowie lub ministrowie, nie stosuje się ograniczeń określonych w art. 44 ust. 3 i 4.

Art. 63. Informacje dotyczące 1999 r., o których mowa w art. 40, minister właściwy do spraw finansów publicznych przekaze gminom do dnia 15 stycznia 1999 r.

Art. 64. Rada Ministrów przedłoży Sejmowi i Senatowi do dnia 31 maja 2000 r. informację o skutkach obowiązywania ustawy wraz z propozycjami niezbędnych zmian.

Art. 65. Traci moc ustawa z dnia 10 grudnia 1993 r. o finansowaniu gmin (Dz. U. z 1998 r. Nr 30, poz. 164 i Nr 98, poz. 611).

Art. 66. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 7 ust. 2, art. 14 ust. 2, art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 2, art. 35 i art. 59 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*